

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Indfødsretsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 11. december 2014
Kontor: Indfødsretskontoret
Sagsbeh: Rikke Nørregaard
Sagsnr.: 2014-0037-0091
Dok.: 1401357

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 4 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret (Accept af dobbelt statsborgerskab og betaling af gebyr i sager om dansk indfødsret) (L 44), som Folketingets Indfødsretsudvalg har stillet til justitsministeren den 27. november 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Christian Langballe (DF).

Mette Frederiksen

/

Johan Kristian Legarth

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 4 fra Folketingets Indfødsretsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret (Accept af dobbelt statsborgerskab og betaling af gebyr i sager om dansk indfødsret) (L 44):

”Vil ministeren uddybe bemærkningerne i lovforslaget for så vidt angår dobbelt statsborgerskab, jf. afsnit 3.3.2.2, og vil ministeren herunder oplyse:

- a. I hvilket omfang Danmark yder konsulær bistand til en person med flere statsborgerskaber, hvoraf et er dansk? Hvilke konsekvenser vil det have for omfanget af hjælpen, hvis den pågældende statsborger opholder sig i et land, hvor vedkommende også har statsborgerskab?
- b. Hvordan ministeren forholder sig til den problemstilling, at en person med flere statsborgerskaber kan være værnepligtig i flere lande, herunder at der i nogle af landene kan være tale om tvungen værnepligt?”

Svar:

1. Justitsministeriet antager, at der i spørgsmålet henvises til pkt. 2.2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, hvori argumenter til støtte for den hidtidige restriktive regulering af dobbelt statsborgerskab er beskrevet.

Bemærkningerne i lovforslagets pkt. 2.2.3.3 bygger på arbejdsgrupperapporten om dobbelt statsborgerskab fra marts 2014, s. 75-78.

Af rapportens s. 76 fremgår følgende vedrørende diplomatisk og konsulær bistand:

”I relation til retten til diplomatisk og konsulær bistand for personer med dobbelt statsborgerskab har navnlig to problemstillinger været fremhævet. Den ene vedrører den situation, hvor flere stater, hvori vedkommende er statsborger, yder diplomatisk eller konsulær bistand mod en tredjestat, den anden vedrører den situation, hvor en stat ønsker at yde diplomatisk eller konsulær bistand mod en anden stat, hvor vedkommende tillige er statsborger.

Spørgsmålet om diplomatisk og konsulær bistand er reguleret i Haagkonventionen af 12. april 1930 om visse spørgsmål vedrørende lovkonflikter om statsborgerskab. Det er få stater, som har tiltrådt konventionen, men mange af konventionens bestemmelser er accepteret som gældende folkeretlige principper. Danmark har undertegnet konventionen (forbehold for artikel 5 og 11).

I forhold til spørgsmålet om diplomatisk og konsulær bistand mod en tredjestat følger det af konventionens artikel 5, at såfremt en person med to eller flere statsborgerskaber opholder sig i en tredjestat, skal denne person af tredjestaten alene anerkendes som værende statsborger i den stat, hvor han har fast bopæl, eller den stat, som han er tættest knyttet til. Spørgsmålet om, hvilket af statsborgerskabslandene der yder diplomatisk eller konsulær bistand mod en tredjestat, afgøres således ud fra en vurdering af bopæls- eller tilknytningskriteriet.

Danmark anvender i forhold til den situation, hvor en stat ønsker at yde diplomatisk eller konsulær bistand mod en anden stat, hvor vedkommende tillige er statsborger, den folkeretlige regel, der er kodificeret i konventionens artikel 4, hvorefter en stat ikke må yde diplomatisk eller konsulær bistand til en af statens borgere imod en stat, hvor borgeren tillige er statsborger. Danmark vil på den baggrund som udgangspunkt ikke kunne yde diplomatisk eller konsulær bistand til en dansk statsborger, der opholder sig i et land, hvor vedkommende tillige er statsborger, hvis opholdsstaten modsætter sig dette.”

2. For så vidt angår spørgsmålet om aftjening af værnepligt, er dette på europæisk plan reguleret, dels gennem den europæiske konvention af 6. maj 1963 om begrænsning af tilfælde af dobbelt statsborgerret og værnepligt for personer med dobbelt statsborgerret, dels gennem den europæiske konvention af 6. november 1997 om statsborgerret.

Det følger af kapitel 2 i den europæiske konvention af 6. maj 1963 om begrænsning af tilfælde af dobbelt statsborgerret og værnepligt for personer med dobbelt statsborgerret, at en person med dobbelt statsborgerskab som udgangspunkt alene skal aftjene værnepligt i den stat, på hvis territorium han har fast bopæl, og at vedkommende, når han har aftjent sin værnepligt i denne stat, må anses for at have opfyldt sine militære forpligtelser over for enhver anden part, i hvis land han også har statsborgerskab.

Den europæiske konvention om statsborgerret fra 1997 følger princippet i 1963-konventionen. Det er således i konventionens artikel 21 bestemt, at personer med statsborgerskab i to eller flere kontraherende stater kun skal aftjene værnepligt i en af disse stater.

I forbindelse med udarbejdelsen af ovennævnte rapport om dobbelt statsborgerskab blev der ikke herudover identificeret konventioner eller lignende forpligtelser vedrørende spørgsmålet. Spørgsmålet om, hvorvidt en person med flere statsborgerskaber, hvoraf et eller flere er i ikke-kontraherende stater, vil kunne være værnepligtig i flere lande, vil afhænge af den nationale lovgivning i de pågældende lande.

Det bemærkes i denne forbindelse, at personer fra lande, der ikke tillader løsning fra landets statsborgerskab, allerede i dag bliver dobbelte statsborgere ved erhvervelse af dansk statsborgerskab ved naturalisation. For personer med statsborgerskab i sådanne lande vil lovforslaget således ikke indebære nogen ændring.

For personer fra lande, der tillader løsning fra landets statsborgerskab, vil en vedtagelse af lovforslaget heller ikke have indflydelse på de pågældendes mulighed for at søge om og opnå løsning. Forslaget indebærer alene, at en sådan løsning ikke længere vil være en betingelse for at opnå dansk statsborgerskab.